

«...Ποιοι είστε εσείς που θα καθορίσετε πόσο αξίζει η ζωή του συζύγου μου;»... «...Είναι η ζωή του παιδιού μου, η ζωή του Ματάν που κρέμεται από μια κλωστή»... «Αυτός είναι ο μικρός μου αδερφός, δεν θα τον εγκαταλείψω».

Το πιο σημαντικό είναι να μην ξεχνάτε τους ομήρους.
Της Ανάτ Λεβ-Άντλερ*

Φορώντας τη μπλε γραβάτα του, αυτή που συνήθως βγάζει σε στιγμές δόξας, και με μια καρφίτσα που συμβολίζει τους ομήρους στο πέτο του, ο πρωθυπουργός εμφανίστηκε ενώπιον των μέσων ενημέρωσης για να επιδείξει τα φτερά της επιχείρησης των Ισραηλινών Αμυντικών Δυνάμεων σε μια προσπάθεια να εξαλείψει τους κορυφαίους ηγέτες της Χαμάς. Αλλά πόσο εξωφρενικό είναι ότι οι αξίες που συμβολίζονται από αυτή την καρφίτσα - η διάσωση των ομήρων πάνω απ' όλα - είναι τόσο μακριά από τις καρδιές των υπευθύνων λήψης αποφάσεων, όσο το Μπουρτζ Κατάρ από τον Πύργο του Δαβίδ.

Μόλις λίγες ώρες νωρίτερα, όταν τα μέλη του μικρού υπουργικού συμβουλίου είχαν ήδη ενημερωθεί ότι τα αεροσκάφη της πολεμικής αεροπορίας απογειώνονταν προς τον προορισμό τους, οι επιζώντες της ομηρίας, Yair Horn, Yarden Bibas και Sharon Aloni-Kunyo, κάθισαν ενώπιον της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και Άμυνας, προσπαθώντας να πείσουν τα μέλη του κυβερνητικού συνασπισμού της Κνεσέτ, να προωθήσουν μια συμφωνία που θα επέστρεφε τους 48 ομήρους που παρέμεναν στη Λωρίδα της Γάζας. Δεν φαντάζονταν πόσο άχρηστα ήταν τα λόγια τους σε μια αγορά όπου το νόμισμα της ζωής είναι διαπραγματεύσιμο με απεριόριστο κυνισμό. «Κάθε μέρα μας σκοτώνετε ξανά, κάθε μέρα, εμάς και αυτούς», φώναξε η Aloni-Kunyo, προσθέτοντας: «Ποιοι είστε εσείς που θα καθορίσετε πόσο αξίζει η ζωή του συζύγου μου;»

«Τρέμω από φόβο. Μπορεί αυτές ακριβώς τις στιγμές ο πρωθυπουργός να δολοφόνησε τον Ματάν μου, να σφράγισε τη μοίρα του. Όποιος αποφασίζει να θέσει σκόπιμα σε κίνδυνο τη ζωή του Ματάν μου, τον δολοφονεί. Γιατί επιμένει να ανατινάξει κάθε πιθανότητα συμφωνίας; Είναι η ζωή του παιδιού μου, η ζωή του Ματάν που κρέμεται από μια κλωστή. Ξανά και ξανά και ξανά ο πρωθυπουργός σαμποτάρει τη συμφωνία. Έχω βαρεθεί. Να σταματήσει αυτός ο πόλεμος και να τους φέρει όλους πίσω σε μια συνολική συμφωνία», φώναξε η Έιναβ Τσενγκακουκάρ, μητέρα του Ματάν, όταν ανακοινώθηκε η είδηση της επιχείρησης, και η καρδιά της είναι με τις οικογένειες των οποίων η ανησυχία για την ασφάλεια των αγαπημένων τους βασανίζει εδώ και 704 ημέρες που μοιάζουν με μια μεγάλη, εφιαλτική μέρα.

«Αυτός είναι ο μικρός μου αδερφός».

«Αυτός είναι ο μικρός μου αδερφός, δεν θα τον εγκαταλείψω», υποσχέθηκε επίσης ο Γιαίρ Χορν, αλλά οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων στο εβραϊκό κράτος εγκαταλείπουν επανειλημμένα την ιερότητα των κρατουμένων, και τώρα ακόμη περισσότερο. Και το μυαλό αναρωτιέται αν και πώς, στη νέα και περίπλοκη κατάσταση στην οποία μας έχουν οδηγήσει, σχεδίαζαν οι ιππότες του «Ξεκινήσαμε» να επιστρέψουν στα σπίτια τους 20 ετοιμοθάνατους αλλά ζωντανούς ανθρώπινους σκελετούς και άλλους 28 νεκρούς απαχθέντες των οποίων τα ίχνη κινδυνεύουν πραγματικά να χαθούν για πάντα;

Βεβαίως, οι αδίστακτοι τρομοκράτες που ηγήθηκαν της δολοφονικής οργάνωσης εξόντωσης αξίζουν να καούν στις φλόγες της κόλασης. Αλλά με την ίδια ανάσα που πνίγει την ανάσα, οι όμηροί μας αξίζουν (από τις υπόγειες σήραγγες) να ανέβουν πάνω στην καταραμένη γη της Γάζας και να πάρουν το δρόμο της επιστροφής τους - οι ζωντανοί για αποκατάσταση και οι νεκροί για ταφή. Αλλά οι βόμβες που έπεσαν στη βίλα στη Ντόχα και η αντίδραση του Κατάρ στην άμεση διακοπή των διαπραγματεύσεων για την επιστροφή τους, τους συντρίβουν σε χαμηλότερους τάφους. Και δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να συμβιβαστούμε με την τρομερή ταφή, που κάνει η κυβέρνηση εδώ και σχεδόν δύο χρόνια, όλων των αξιών που εμείς αντιπροσωπεύουμε. Πρέπει να σηκωθούμε και να απαιτήσουμε την επιστροφή όλων των ομήρων, με μια άμεση συμφωνία, πριν το Σιδηρούν Παραπέτασμα πέσει για πάντα πάνω τους και πάνω μας.

Και μια μικρή παρηγοριά ίσως μπορεί να βρεθεί στο γεγονός ότι το Γραφείο του Πρωθυπουργού ενημέρωσε αμέσως τα μέσα ενημέρωσης, μόλις δημοσιοποιήθηκαν οι λεπτομέρειες, ότι «η επιχείρηση στο Κατάρ ήταν μια ισραηλινή πρωτοβουλία, που πραγματοποιήθηκε από το Ισραήλ, και ολόκληρη η ευθύνη βαρύνει το Ισραήλ». Λοιπόν, αποδεικνύεται ότι ξέρουν πώς να γράψουν τη λέξη (ευθύνη) που όλοι περιμέναμε να ακούσουμε εδώ και 705 ημέρες. Τώρα λοιπόν να επιδείξετε πραγματική ευθύνη και να επιστρέψετε όλους τους ομήρους με συμφωνία.

Μετάφραση:Βίκτωρ Ελιέζερ

Ελληνικά Facebook Βίκτωρ Ελιέζερ ([ΕΔΩ](#))

* Η Ανάτ Λεβ-Άντλερ είναι εκδότρια, συγγραφέας και δημοσιογράφος

ΠΗΓΗ: [Ynet, 10.09.2025](#)